

Siden 1888 har der — sorterende under „Foreningen af jyske Landboforeninger“ — hvilket vil være det højtærede Udvalg bekendt — bestaaet en Sammenlutning af Hesteavlsforeninger i Jylland under Navn af „De samvirkende jyske Hesteavlsforeninger“, der nu tæller ca. 200 enkelte Foreninger med ca. 20,000 Medlemmer. Og senere er der dannet lignende Fællesledelser baade paa Fyn og Sjælland.

Fra 1889 har den jyske Samvirksomhed hvert Aar foranstaltet „Fælleshingstekaaringer“ for 3- og 4-aarige Hingste inden Bedækningstiden, ligesom det sker i alle fremskredne Hesteavlsdistrikter i Europa, og denne Foranstaltning har, uden Spor af pekuniær Støtte, alene fordi den var naturlig og hensigtsmæssig, slaaet saa stærkt an, at den i det forstaaende Publikums Omdømme ikke staar tilbage for de langt ældre af Staten afholdte Sommer-Hingsteskuer.

Uagtet disse to Foranstaltninger ikke konkurrere, har det sagkyndige Landbrug dog skønnet, at det i det mindste maatte kaldes overflødigt at opretholde to saadanne sideordnede Institutioner, der arbejde efter helt forskellige Principper, hvorfor der efter „De samvirkende danske Landboforeninger“s Indstilling er indsat den Bestemmelse i det foreliggende Lovforslag, at begge forenes til en Foraarskaaring i Forbindelse med Statspræmiering for de yngre Hingste.

Hvis Forslaget bliver til Lov, have Hesteavlsforeningerne altsaa maattet afgive deres selvskabte Magtstilling, uden at der ydes dem mindste Erstatning derfor. Havde de arbejdet daarligt, eller Staten havde kunnet gøre det bedre, vilde det være i sin gode Orden, at Magten blev fratagen dem, og de vilde ogsaa sikkert i Sagens velforstaede Interesse være villige til at overgive den i bedre Hænder. Men en af Grundene til deres Trivsel er jo den, at de have taget nyttige Opgaver op og løst dem, som Staten og Landboforeningerne have ladet ligge. Et rigtigt Dommervalg er uomtvistelig en Betingelse for, at Dyrskuer skulle gøre Nytte; men det fremmes neppe ved, at Indstillingsretten lægges udelukkende i de lokale Landboforeningers Haand.

Ved de foreslaaede skærpede Fordringer og den stærkt reducerede Præmiesum ville — næsten uden Undtagelse — alle de anerkendte Hingste over 4 Aar være i Foreningers Eje, og at udelukke Ejerne fra al Indflydelse paa Dommervalget synes neppe tidssvarende.

Gennem Hingstekaaringerne have Hesteavlsforeningerne nu delvis Magten med Hensyn til Avlens Ledelse, og det maa sikkert indrømmes, at Fremgangen, efter at det er sket, ikke har været ringere end tidligere, og at Hesteavlsforeningerne i høj Grad have været med til at skabe de Fremskridt, der ere skete i de sidste 20 Aar, hvorfor man tillader sig at henstille til det højtærede Udvalg, at det tager det Hensyn til Hesteavlsforeningerne, som det finder foreneligt med Billighed og Sagens Tarv.

Ærbødigst

(197 Underskrifter.)